

DEN BRITISKE KULPOLITIK EFTER KRIGEN

UTDRAG AV «NORSK TIDSSKRIFT FOR HAANDVERK OG INDUSTRI»

EN komité opnævnt av den britiske regjering har avgit en midlertidig indstilling om eksporten efter krigen. Den viser, hvorledes man i England gjerne skulde ønske sig overgangstideens eksportpolitikk.

Indstillingen er begrænset til hvordan man i overgangstiden efter krigen skal forholde sig med hensyn til eksport fra Storbritannien og de britiske oversjøiske besiddelser, og hvordan man skal bevare for sig rikets hjælpekilder.

Kulindustrikomiteen uttaler at den paa det nuværende tidspunkt ikke ser sig istand til at anbefale eksportforbud for kul til fiendtlige land efter krigen. Komiteen gjør opmerksom paa, at eksporten fra Storbritannien til disse land i 1913 overskred 10 millioner ton, for størstedelen fra det østlige Skotland og fra havnepladsene ved Tyne og Humber, og at dette kvantum utgjorde en meget betydelig del av den samlede eksport fra disse steder.

Man antar at det neppe vil være let at finde andre markeder for et saa stort kvantum, og de vidner komiteen har avhørt var ikke stemt for eksportforbud til fiendtlige land, medmindre man kunde være sikker paa at finde andre avsætningssteder.

Komiteen uttaler sig ogsaa for at indskrænkningerne i kulutførselen under krigen bør opføre saasnt det paa nogen maate er mulig.

Det later imidlertid til at kulindustrikomiteen mener der vil gaa omtrent et aar fra krigens slut før produktionen fra 1913 litt efter litt kan naaes. Efter komiteens mening vil det muligens i løpet av denne tid bli nødvendig at regulere kulutførselen for at sikre at Storbritanniens og de alliertes behov dækkes. Komiteen holder for at der søkes andre markeder i Frankrike, Italien og Belgien for en stor del av den kulmængde som tidligere er utført til Tyskland.

DANSK BRÆNDSLS- OG KONTROLFORENING

UTDRAG AV «MASKINKONSULENTEN»

UNDER de nuværende vanskelige forhold er den sparsommelighet med brændsel i den enkelte virksomhet ikke alene nødvendig av hensyn til driftsøkonomien, men ogsaa for landets brændselsforsyning i sin helhet er det for tiden av største vigtighet at ethvert unødvendig forbruk undgaaes, da mængden av brændsel, der overhodet kan fremskaffes, er sterkt begrenset.

I erkjendelse herav nedsatte industriraadet for en tid siden et ut-